C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-215/25 Judecătoria Drochia sediul Rîșcani
1-24114925-03-1r-13032025 Judecător I.Rabei

D E C I Z I E
În numele Legii
12 iunie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Rîșcani, Gheorghe Mîțu, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 21.02.2025, prin care:

> **Lupașcu Valentin**, născut la *****, numărul de identificare *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, studii medii de specialitate, nesupus serviciului militar, divorțat, neîncadrat în câmpul muncii, anterior judecat,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201^1 alin.(1) lit.a) CP la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 135 ore.

S-a obligat Lupașcu Valentin ca în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței să se prezinte la Biroul de Probațiune pentru a fi luat la evidență în scopul supravegherii executării pedepsei.

S-a explicat lui Lupașcu Valentin, că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

S-a aplicat faţă de Lupașcu Valentin măsura preventivă sub formă de obligare de nepărăsire a țării până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate la investigarea cauzei, s-a admis integral și s-a încasat din contul lui

Lupașcu Valentin în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 169,72 lei.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond 10.10.2024-21.02.2025, în instanța de recurs 12.03.2025-12.06.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Lupașcu Valentin, la data de 25.08.2024, aproximativ în jurul orei 16:00-17:00, aflându-se în gospodăria sa, situata în *****, unde locuiește împreună cu fosta soție Lupașcu Elena, cu care sânt membri de familie, în sensul prevederilor art.133[1] CP, urmărind scopul provocării suferințelor psihice și a leziunilor corporale unui membru de familie, din motiv de ură, acționând intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,37 mg/l, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe fosta soție Lupașcu Elena, după care s-a năpustit agresiv asupra ei și cu un maiou, a strangulat-o în regiunea gâtului, iar în timp ce victima încerca să se apere de acțiunile lui violente, a îmbrâncit-o cu mâinile, de la care, victima a căzut la pământ, lovindu-se în zona umărului stâng și a urechii stângi.

Ca rezultat, conform raportului de expertiză judiciară nr.202427P0164 din 26.08.2024, Elenei Lupașcu i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, sub formă de laringită acută posttraumatică, surditate medie acută psttraumatică a urechii stângi, edem pe tot parcursul articulației umărului stâng.

Judecând prezenta cauză penală în ordinea simplificată, instanța de fond a concluzionat că vinovăția lui Lupașcu Valentin în fapta lui imputată este demonstrată prin probele din materialele cauzei, cercetate în cadrul ședinței de judecată, pe care ultimul le-a acceptat la înaintarea cererii în baza art.364[1] CPP, instanța considerând că corect au fost calificate acțiunile acestuia conform art.201[1] alin.(1) lit.a) CP.

Astfel, prin sentință Lupașcu Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201[1] alin.(1) lit.a) CP la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 135 ore.

S-a aplicat faţă de Lupaşcu Valentin măsura preventivă sub formă de obligare de nepărăsire a ţării până la intrarea în vigoare a prezentei sentinţe.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate la investigarea cauzei, s-a admis integral şi s-a încasat din contul lui Lupaşcu Valentin în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 169,72 lei.

Sentința în cauză a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura raionului Rîșcani, Gheorghe Mîțu, fiind solicitată casarea parțială a actului judecătoresc contestat, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lupaşcu Valentin să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.201[1] alin.(1) lit.a) CP şi de a-i fi stabilită acestuia o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol, sub formă de închisoare pe un termen de 3 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea acestor solicitări procurorul-recurent a invocat, că instanța de judecată just a concluzionat, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin totalitatea probelor administrate, însă, i-a numit lui Lupaşcu Valentin o pedeapsă prea blândă. În acest sens procurorul a menționat, că instanța de fond, nu a apreciat suficient circumstanțele cauzei penale, ignorând argumentele acuzatorului de stat cu privire la pedeapsa penală care necesita a fi stabilită lui Lupaşcu Valentin, or, măsurile aplicate de către stat pentru a pedepsi şi a preîntâmpina violența în familie, ar trebui să fie eficiente şi să includă nu doar măsuri rezonabile pentru a preveni astfel de infracțiuni, ci şi măsuri de descurajare efectivă a unor astfel de fapte ilegale.

În această ordine de idei, acuzatorul de stat consideră că, stabilirea pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privinţa lui Lupaşcu Valentin, este neproporțională, în raport cu circumstanţele cauzei penale, or, pedeapsa respectivă nu este capabilă să realizeze scopul legii şi pedepsei penale, prevăzut de art.61 CP.

În viziunea recurentului, în privința lui Lupaşcu Valentin, în conformitate cu prevederile art.70 CP, raportat la sancțiunea prevăzută la art.201[1] alin.(1) lit.a) CP, urma să-i fie stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, întrucât ultimul continuă să se comporte ilegal în privința victimei Lupaşcu Elena, fapt care rezultă din declarațiile ultimei depuse în ședința judecătorească.

Sub acest aspect consideră că, instanța judecătorească nu a apreciat faptul că, inculpatul Lupaşcu Valentin, anterior a fost condamnat pentru săvârşirea unei infracţiuni similare intenţionate, pentru care a fost sancționat cu munca neremunerată în folosul comunității, fapt care nu l-a împiedicat să săvârșească repetat aceiași infracțiune cu intenție împotriva unui membru de familie.

Mai mult ca atât, declară, că instanţa judecătorească nu a ţinut cont de gradul prejudicial al infracţiunii comise, fapt care induce la concluzia că, pedeapsa penală

nu este individualizată corect, reieşind din circumstanţele cauzei penale şi personalitatea făptuitorului.

Subsidiar, menționează faptul, că instanţa judecătorească, nu a stabilit circumstanţe atenuante în acţiunile inculpatului Lupaşcu Valentin, fapt care dovedeşte că, sentinţa judecătorească nu este motivată în partea ce ţine de stabilirea pedepsei penale.

Totodată, menționează, că instanţa, contrar prevederilor legale, nu s-a expus asupra corpurilor delicte.

Astfel, este de părerea, că împrejurările enunțare denotă în mod concludent că, instanța judecătorească trebuia să ţină cont de gravitatea infracţiunii săvârşite care reprezintă o categorie de infracţiuni comiterea cărora în ultima perioadă a atins un nivel înalt, unul din motive fiind blândeţea pedepselor aplicate, care de fapt nu sunt percepute real de către condamnaţi.

Recurentul conchide că, scopul educativ şi preventiv al pedepsei în cauza penală privind învinuirea lui Lupaşcu Valentin, nu poate fi atins, decât prin stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit.a) CP.

Potrivit art.447 al.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței*. Referințe pe caz depuse n-au fost.

Verificând materialele cauzei în raport cu motivele invocate în recurs şi cu prevederile legii penale, Colegiul penal conchide că recursul declarat, urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței, în latura pedepsei, și dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceiași instanță, în alt complet de judecată. Soluția în cauză Colegiul o întemeiază pe dispozițiile art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) CPP, potrivit cărora, *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs*.

Colegiul penal reține temei de drept pentru casarea sentinței cel stipulat la art.444 alin.(1) pct.9) CPP, potrivit căruia, *hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond în cazurile în care: /.../ s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greşit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal*.

Verificând temeinicia sentinței atacate sub aspectele invocate de recurent, Colegiul penal conchide, că temeiurile recursului şi-au găsit confirmare în cauza supusă judecării, fapt care determină casarea parțială a actului judecătoresc contestat, or, judecând cauza instanța de fond nu și-a bazat concluziile pe o amplă

analiză a probelor anexate la materialele cauzei, relevându-se examinarea superficială a circumstanțelor pe care instanța le-a pus la baza aplicării față de Lupașcu Valentin a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Colegiul penal ține să menționeze, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în procedura simplificată, conform probelor administrate la etapa urmăririi penale, inculpatul neavând obiecții asupra acestor probe, nesolicitând administrarea unor probe noi.

Instanța de recurs reține, că procurorul-recurent nu contestă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Lupașcu Valentun, însă critică sentința instanței de fond în ce privește aplicarea eronată față de inculpat a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, întrucât aceasta nu-și va atinge scopurile scontate.

Analizând actul judecătoresc contestat prin prisma invocărilor din recurs, Colegiul constată că invocările procurorului privitor la aplicarea față de inculpatul Lupașcu Valentun a unei pedepse prea blânde, și-au găsit deplină confirmare.

În viziunea Colegiului instanța de fond insuficient a abordat condiţiile ce vizează natura infracțiunii, *persoana infractorului* şi faptul că scopul pedepsei poate fi atins în cazul aplicării față de inculpat a muncii neremunerate în folosul comunității.

Astfel din materialele cauzei rezultă, că inculpatul Lupașcu Valentin a săvârșit cu intenție, o infracțiune mai puțin gravă, prevăzută de art.201^1 alin.(1) lit.a) CP, îndreptată împotriva sănătății altei persoane.

Cât privește persoana inculpatului, Colegiul penal reține, că instanța de fond a trecut formal în revistă faptul, că Lupașcu Valentin anterior a avut conflicte cu legea penală. Or, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Drochia Sediul Rîșcani din 04.09.2020 în baza art.320^1 CP, la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru un termen de 132 ore, iar în cazul din speță deja comite infracțiune cu aplicarea violenței.

La fel, urmează a se reține, că potrivit cazierului contravențional Lupașcu Valentin de 2 ori a fost sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității pentru violență în familie în temeiul art.78^1 CCo, fapt ce denotă că de această dată inculpatul a comis acțiuni cu un grad prejudiciabil mai avansat, nefăcând concluzii corespunzătoare din sancționările anterioare.

De asemenea se atestă că inculpatul anterior a fost atras la răspundere contravențională și pentru neexecutarea ordinului de restricție în temeiul art.318^1 CCo, pentru injurie în temeiul art.69 alin.(1) CCo, și pentru consumul băuturilor alcoolice în locuri publice în temeiul art.355 alin.(1) CCo.

Respectiv, ținând cont de anterioarele fapte pentru care lui Lupașcu Valentin i s-au stabilit sancțiuni contravenționale și pedeapsă penală sub formă de muncă

neremunerată în folosul comunității care nu l-a corectat pe inculpat, instanța de judecată iarăși i-a stabilit lui Lupașcu Valentin aceiași categorie de pedeapsă. Această retrospectivă denotă că infracțiunea comisă de Lupașcu Valentin nu este incident în viața acestuia, ci o repetare a comportamentului violent, care a dobândit caracter infracțional, inculpatul fiind predispus la comiterea faptelor prejudiciabile și deci prezintă pericol pentru societate.

Potrivit prevederilor art.61 alin.(2) CP, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) CP, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*.

Totodată, alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.

Coroborând textul legii cu circumstanțele cauzei, și anume categoria faptei comise, atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul penal derulat în privința sa, persoana inculpatului care anterior a fost condamnat la pedeapsă neprivativă de libertate, - împrejurări în baza cărora Colegiul penal concluzionează, că categoria pedepsei aplicată - munca neremunerată în folosul comunității - nu este una corect individualizată de către instanța de fond, care nu-și va atinge scopurile scontate, or, nu va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel Colegiul penal constată, că instanța de fond la judecarea cauzei eronat a individualizat pedeapsa pe care i-a aplicat-o lui Lupașcu Valentin, eroare care

potrivit dispoziției art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) CPP nu poate fi corectată în instanța de recurs, deoarece s-ar agrava situația inculpatului, fapt ce este inadmisibil, Colegiul penal considerând necesar de a dispune rejudecarea cauzei în instanța de fond, în alt complet de judecată, bazându-și soluția pe temeiul de drept prevăzut la art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) CPP.

La rejudecarea cauzei, instanţa de fond urmează să se conducă de dispozițiile art.436 CPP, care prevede procedura de rejudecare şi limitele acesteia, să ţină cont de toate circumstanțele de fapt şi de drept ale cauzei şi în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării sentinței atacate, să adopte o hotărâre bazată pe prevederile legii.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Rîșcani, Gheorghe Mîțu, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 21.02.2025, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația înaintată lui **Lupașcu Valentin** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit.a) CP, se admite, sentința nominalizată se casează parțial, în latura pedepsei penale aplicată inculpatului Lupașcu Valentin, și se dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.